

DE DIGITALE COMMANDOPOST

WAT IS ER ZO BIJZONDER AAN DE IRTF(L)?

Door: P.B. Soldaat en P. de Ruiter, majoors der Luchtdoelartillerie

INLEIDING

In de afgelopen periode zijn in de Militaire Spectator enkele artikelen verschenen over de kansen en bedreigingen van digitalisatie. Het C2-Support Centre in Ede heeft enige ervaringen met digitalisatie en wil graag een bijdrage leveren aan de discussie door verslag te doen van onze ervaringen bij de Immediate Reaction Task Force (Land) (IRTF(L)).

Bij de IRTF(L) is een modern C2 (Command & Control)-systeem ingevoerd en is de organisatie aangepast. In het bijzonder valt de IRTF(L) op doordat de span of control is vergroot, de omvang van de staf is verkleind en er is bewust aandacht voor informele en menselijke aspecten in een technologische omgeving. Bovendien doen zich bij de IRTF(L) een aantal kenmerken voor van "Network Centric Warfare (NCW)".

In dit artikel willen we graag onze ervaringen met u delen. We zullen ingaan op de punten die naar onze mening opvallend kunnen veranderen wanneer een modern C2- systeem wordt ingevoerd binnen een bestaande organisatie.

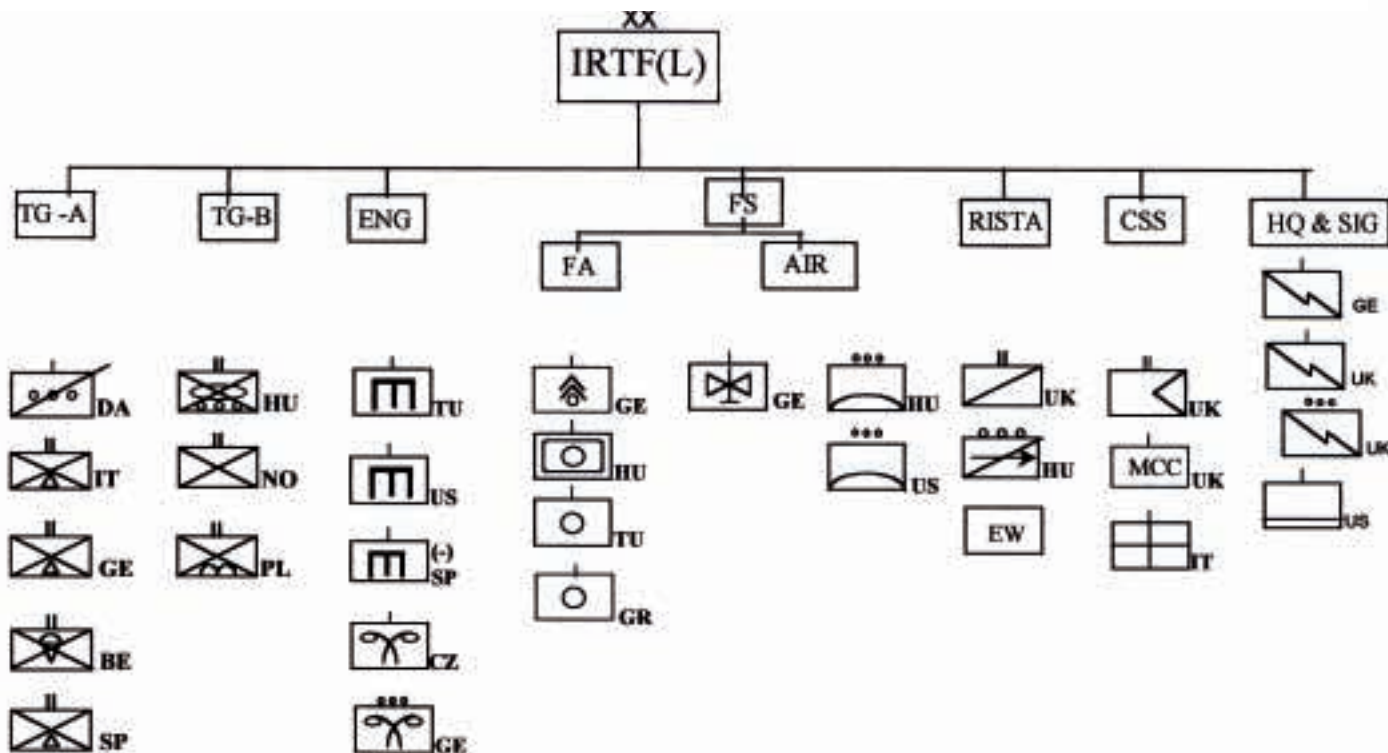
IRTF(L) EN ISIS

Voordat we ingaan op de opvallende zaken van de IRTF(L) leggen we eerst uit wat de IRTF(L) is en waaruit het C2-systeem bestaat.

HET IRTF(L) C2-EXPERIMENT

Het IRTF(L) C2-experiment is een gevolg van het "Defence Capabilities Initiative" op de NAVO-top in 1999 te Washington. Deze top bepaalde dat er een experiment gehouden moest worden om nieuwe Command&Control-structuren te testen. De evaluatie zou worden gedaan door een hoogwaardig "Concept Development and Experimentation-team" (CDE) bestaande uit 75 leden van verschillende NAVO-staven en het NATO C3 Agency (NC3A). Als testcase werd de ACE Mobile Force Land (AML(F)) aangewezen. De AMF(L) is een multinationale brigade binnen de NAVO Immediate Reaction Force. De AMF(L) zou voor het experiment worden opgewaardeerd tot een divisie en omgenoemd worden tot IRTF(L). Het IRTF(L) Command & Control (C2)-concept voorzag dat het divisiehoofdkwartier de bataljons direct zou aansturen zonder tussenliggende brigadehoofdkwartieren. Om deze capaciteit te verkrijgen zou de IRTF(L) in vergelijking met de AMF(L) voor zijn hoofdkwartier een ge-

FORCE POOL IRTF(L)

Figuur 1

TABEL A: VERGELIJKEND OVERZICHT PERSONEEL IRTF(L)- 1 (NL) DIV.

Unit	OF 1-7	OR 5-9	OR 1-4	Civ	Sub-Total
AMF(L)-TOC Main	119	56	24	1	200
AMF(L)-TOC Rear	35	11	4	1	51
1(NL)Div	157	144	65	0	366
13(NL)Mechbrig	33	24	54	0	111
41(NL)Mechbrig	34	24	44	0	102
43(NL)Mechbrig	33	24	54	0	111

OF = officers (1=Lt, 2=kap, 3=maj etc)
 OR = other ranks (1=sld, 3=kpl, 5=sgt etc)

Toelichting:

Bij alle vergelijkingen is alleen de staf (oorlogssterkte) meegerekend. Dus niet de stafstafcompagnie t.b.v. de ondersteuning (chauffeurs, koks, etc.) en de verbindingscompagnieën.

Bij AMF(L) is het getal gebaseerd op de twee TaskGroups die te velde waren. Voor drie TaskGroups zou men op ongeveer 280 man uitkomen en voor de nodige versterkingen t.b.v. een High Intensity conflict op ongeveer 300.

Wie de getallen vergelijkt komt tot een verschil in operationele bezetting van (300 man voor AMF(L) en 690 man voor 1(NL)Div): 390 man.

Overigens wordt opgemerkt dat voor 1(NL)Div de staven van het DGC en DLC niet zijn meegerekend. Het verschil zou dan nog verder oplopen.

ringe permanente verhoging krijgen in de vredessterkte en een grote personele aanvulling door "augmentees" voor crisismoments. Augmentees zijn officieren die door de deelnemende landen aan de IRTF(L) worden uitgeleend ten behoeve van oefeningen of operaties. Het uiteindelijke IRTF(L) divisiehoofdkwartier zou bovendien kleiner moeten worden dan een traditioneel divisiehoofdkwartier. Voor de onderlinge communicatie tussen de verschillende commandoposten zouden tactische satellietgrondstations worden verworven.

ISIS

Het C2-systeem dat door de IRTF(L) wordt gebruikt is het door de Koninklijke Landmacht ontwikkelde "Integrated Staff Information System" (ISIS). Het bestaat uit een aantal gesynchroniseerde databases waarin informatie over eigen en vijandelijke eenheden wordt uitgewisseld. De kracht van het systeem zit in het feit dat informatie slechts eenmaal hoeft te worden ingevoerd en daarna voor iedereen op alle niveaus near-realtime beschikbaar is, zonder dat het nog hiërarchische niveaus hoeft te passeren.

Een onderdeel van ISIS is het TMS. TMS is het Tactical Messaging System dat e-mailverkeer te velde mogelijk maakt.

Hierdoor kan iedereen binnen het netwerk berichten met bijlagen aan elkaar sturen. Het militair specifieke is dat de verzending gebeurt op basis van Subject Indicator Codes met daaraan gerelateerde distributielijsten. Een logistiek bericht komt daarvoor bijvoorbeeld direct aan bij alle relevante logistieke functionarissen.

Doordat iedereen in hetzelfde ISIS/TMS-netwerk zit en op hetzelfde moment beschikt over dezelfde informatie, treedt een enorme versnelling op van de commandovoeringcyclus.

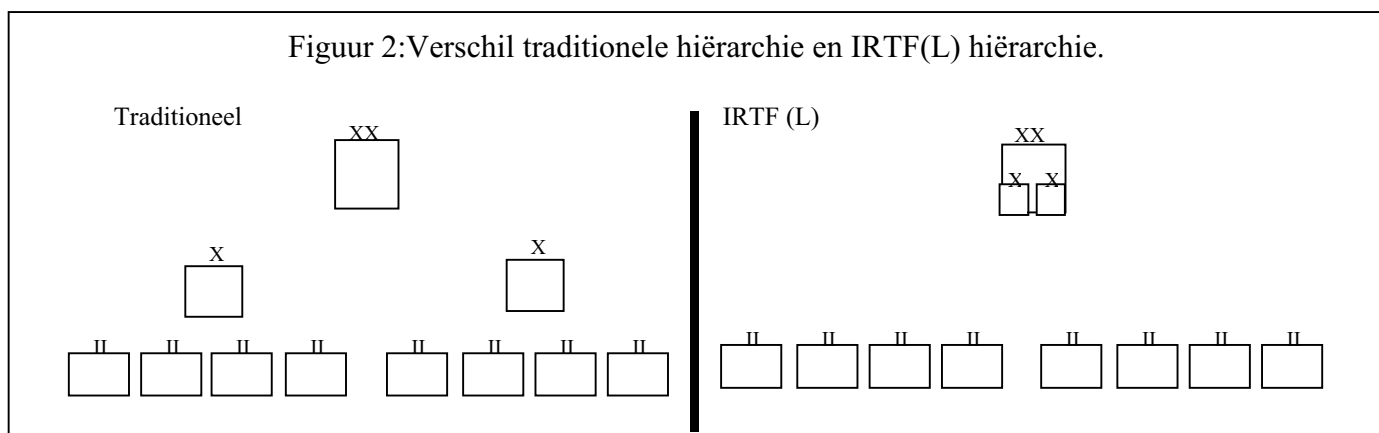
De internationale omgeving

Tijdens de diverse oefeningen constateerde het CDE-team dat de IRTF(L) in staat is om twaalf bataljons direct aan te sturen en daarbij niet onder doet voor traditionele divisies. Dit geldt zondermeer voor Crisis Response Operations.

De IRTF(L) bestaat echter uit zeventien nationaliteiten (zie figuur 1). Dit geeft grote taalproblemen. Een verdere uitdaging voor de IRTF(L) is dat de zeventien deelnemende landen steeds wisselende augmentees sturen. De helft van het totale personeelsbestand van de IRTF(L)-test was zelfs voor het eerst aanwezig bij een IRTF(L) oefening!

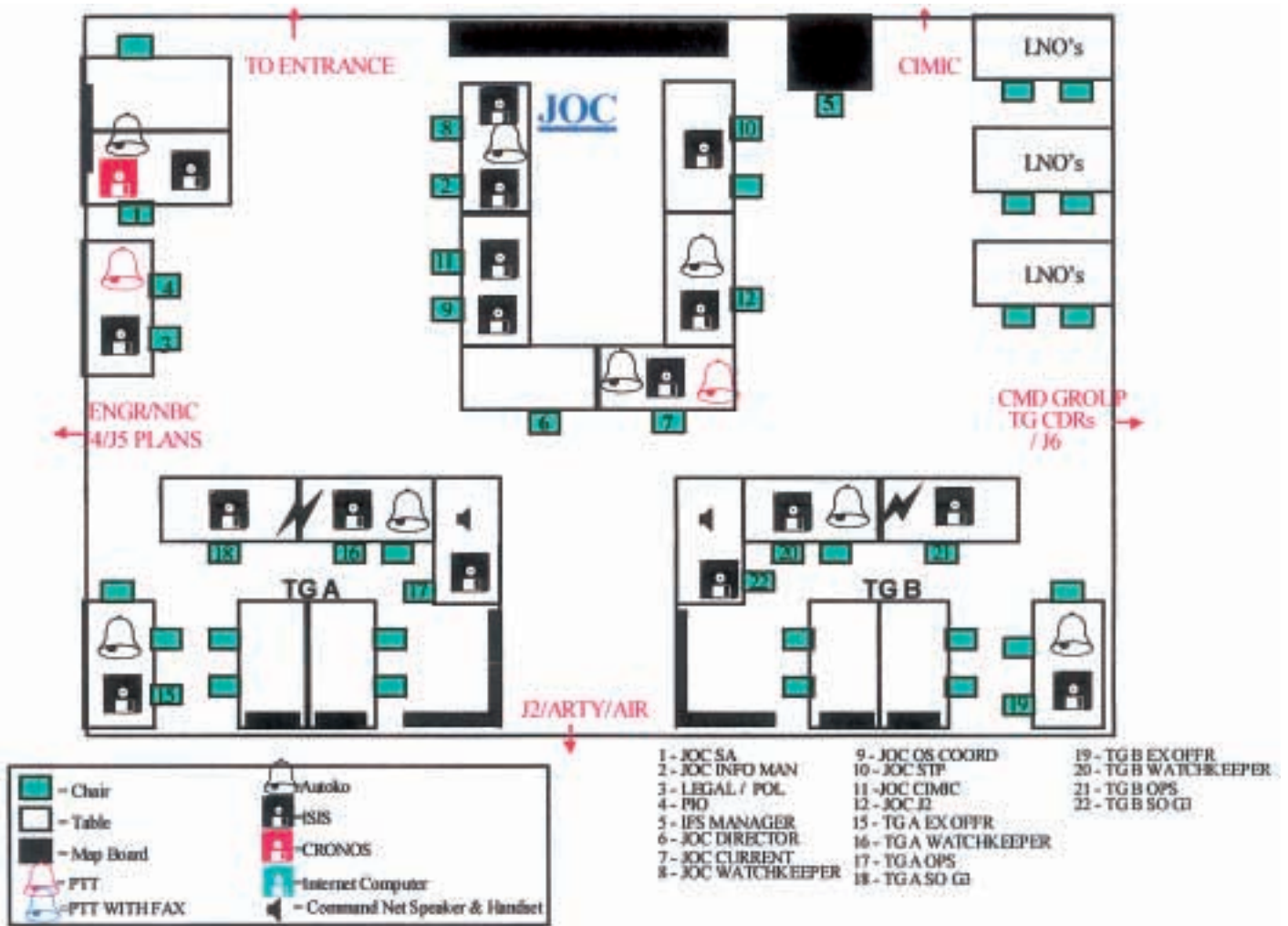
Deze internationaal opgedrongen ongevoelendheid heeft een

Figuur 2: Verschil traditionele hiërarchie en IRTF(L) hiërarchie.

Figuur 2: Verschil traditionele hiërarchie en IRTF(L) hiërarchie

Figuur 3

nadelig effect op de inzetbaarheid. Voor high intensity operaties (het grootschalig conflict) is de personele capaciteit door het vele nieuwe personeel en haar onervarenheid met de nieuwe procedures wellicht onvoldoende. Minder augmented en meer vast personeel is dan een oplossing.

OPVALLENDE BEVINDINGEN

In totaal vonden binnen twee jaar zes oefeningen plaats en zijn er geheel nieuwe concepten ontwikkeld. De onderstaande bevindingen zijn gebaseerd op de laatste oefening die in oktober 2001 in Turkije plaatsvond. Deze oefening bracht 5000 man te velde.

DE VERDWENEN BRIGADECOMMANDOPOSTEN

Een van de belangrijkste zaken die opvallen bij de IRTF(L)-divisie is dat de tussenliggende brigadecommando-posten verdwenen zijn. De divisie stuurt de twaalf gevechtsbataljons, de gevechtssteun en de gevechtsverzorgingssteuneenheden direct aan. Zie hiervoor ook figuur 2.

Wanneer we vervolgens de slagorde van de IRTF(L) vergelijken met die van een traditionele divisie, dan valt op dat er globaal 400 functionarissen minder aanwezig zijn voor de commando-voering als gevolg van de reductie van staven. Zie hiervoor ook de tabel A: (VERGELIJKEND OVERZICHT PERSONEEL).

Toch is de functionaliteit van de brigadestaf niet verdwenen. Zij keert terug door de zogenaamde "Task-Groups" in de divisie-

commandopost. De Task-Groups bestaan uit zo'n 15 man die fysiek deel uitmaken van de diverse secties van de divisiestaf. Het hart van de Task-Group wordt gevormd door de acht man die deel uitmaken van het Joint Operations Centre (JOC). Zij voeren het gevecht van verbonden wapens specifiek voor hun vak met vier bataljons en maken daarbij gebruik van dezelfde informatie die ook de divisie ter beschikking heeft. In feite ontwikkelen zij tegelijk en in nauwe samenspraak met de divisiestaf hun plan dat specifiek is toegesneden op het optreden van hun bataljons.

De verkleinde commandopost

Ondanks het feit dat het brigadeniveau geïntegreerd is in de divisiecommandopost is deze commandopost kleiner en anders georganiseerd dan een traditionele commandopost. Door ISIS heeft iedereen toegang tot dezelfde informatie en dus kunnen de functies verdwijnen die alleen als "doorgeefluik" van informatie fungeren. Hieronder een beschrijving van zo'n kleinere commandopost.

De Divisiecommandopost is gescheiden in een Tactical Operation Centre (TOC)-Main (operatiën) en een TOC-Rear (logistiek). De TOC-Main bestaat uit een aantal tenten. De grootste tent is het "JOC" (Joint Operations Centre) waar het lopende gevecht (current) gevoerd wordt. Het JOC ziet er als volgt uit (zie ook figuur 3):

Het grootste onderdeel van het JOC is de sectie J3/J7. Deze

De sectie J-3/7 met het centrale scherm. Hierop zijn een synchronisatiematrix en verschillende views (filteringen) op de ISIS-Common Operational Picture zichtbaar. Ook is er een doorlopende powerpoint-presentatie met daarop de commanders-intent en algehele aandachtspunten voor het current-gevecht.

sectie zit in een kring rond een centraal projectiescherm met daarop de current-situatie van ISIS. In de kring zitten ook de "representatives" van de andere secties J1 t/m J9. Vanuit de kring worden alle secties en Task-Groups aangestuurd. In de sectie J3/J7 zitten twee speciale functionarissen: een majoor "informationmanager" en een majoor "battlecaptain". De informationmanager ontvangt van al het TMS-emailverkeer een afschrift en bekijkt of alle relevante functionarissen op de verzendlijst staan en bewaakt de voortgang van noodzakelijke acties. De battlecaptain zorgt voor een consistente "Common Operational Picture" (dit zijn de eenheden op het ISIS beeldscherm) en heeft daarvoor alle rechten op de ISIS overlays.

Schuin naast de J3/J7-kring zit de Short Term Planning cell, die partiële bevelen schrijft voor het divisieniveau wanneer de current situatie daarom vraagt en de lopende opdracht nog valide blijft.

Schuin achter de J3/J7-kring zitten de Task-Groups. Zij beschikken over hun eigen beeldschermen (er hangen nauwelijks kaarten in de CP!) maar kunnen ook meekijken met het grote beeldscherm van de J3/J7. De gemeenschappelijk beschikbare informatie interpreteren zij ten behoeve van hun eigen bataljons. Doordat het divisie en brigadeniveau feitelijk gecollocerd zijn en iedereen elkaar kan zien, kunnen veel beslissingen in het informele proces kortgesloten worden.

De J2/Deep Battle Cell: Volledige integratie van ISTAR/VUST/AirOps functionaliteit

Direct achter en verbonden met het JOC bevindt zich een grote tent waarin ook weer een aantal, traditioneel gescheiden, functionaliteiten bij elkaar zijn gebracht. Het zijn de J-2 Fusion (een All Sources Information Centre (ASIC)), het FSCC (Fire Support Coordination Centre) en de AIRCELL. Doordat iedereen zich op dezelfde locatie bevindt kan de Deep Battle flexibel worden gevoerd en snel van de High Priority Target List worden afgeweken wanneer zich een onverwacht doel of kans voordoet. Zo bleek een MLRS binnen vijf minuten vuur te kunnen afgeven, inclusief het doorlopen van de besluitvorming (o.a. deconflicte met de gevechtshelikopters), op een gelegheidsdoel dat onderkend was door een "long-range-reconnaissance-patrol". Verder zijn ook hier twee ISIS-informationmanagers aangesteld die zorgen voor een gevalideerd vijandbeeld. De iconen afkomstig van de J-2 ISIS-informationmanagers gelden als het officiële vijandbeeld. Dit is nodig omdat binnen ISIS iedereen vijandinformatie op het beeldscherm mag zetten.

Versterking informele menselijke processen in een technologische omgeving

Uiteraard heeft men bij de IRTF(L) na de invoering van ISIS nieuwe procedures afgesproken om veel voorkomende tactische problemen en meldingen af te handelen. Hiervoor zijn moderne

De sectie J-3/7 met links zichtbaar een van de Task-Groups

procedures (Standard Operational Procedures/Instructions) geschreven gedurende de trialperiode. Maar een feit blijft dat formele procedures nooit alles kunnen afdekken. Juist het informele circuit trekt vaak datgene recht wat in het formele circuit is vergeten. Bovendien loopt het informele circuit vaak op het formele vooruit. De IRTF(L) ondersteunt dat informele menselijke proces bewust met een doordacht cp-concept.

Zoals blijkt uit de bovenstaande beschrijving van het JOC en de opbouw van de tenten streeft men naar een maximale interactie tussen diverse functionarissen door oogcontact en het delen van dezelfde informatie. Dit wordt versterkt doordat wordt gewerkt met kleine laptops en niet met grote "military ruggedized" computerkasten waarachter mensen met hun hoofd verscholen zijn (zoals met een aantal buitenlandse C2 systemen het geval is).

Bovendien worden de functionarissen van de diverse secties bewust onderling gemengd. Door middel van "cross-detachments" zitten in alle secties vertegenwoordigers van de Task-Groups. Hierdoor kan het brigadeniveau parallel aan het divisieniveau bevelen uitwerken.

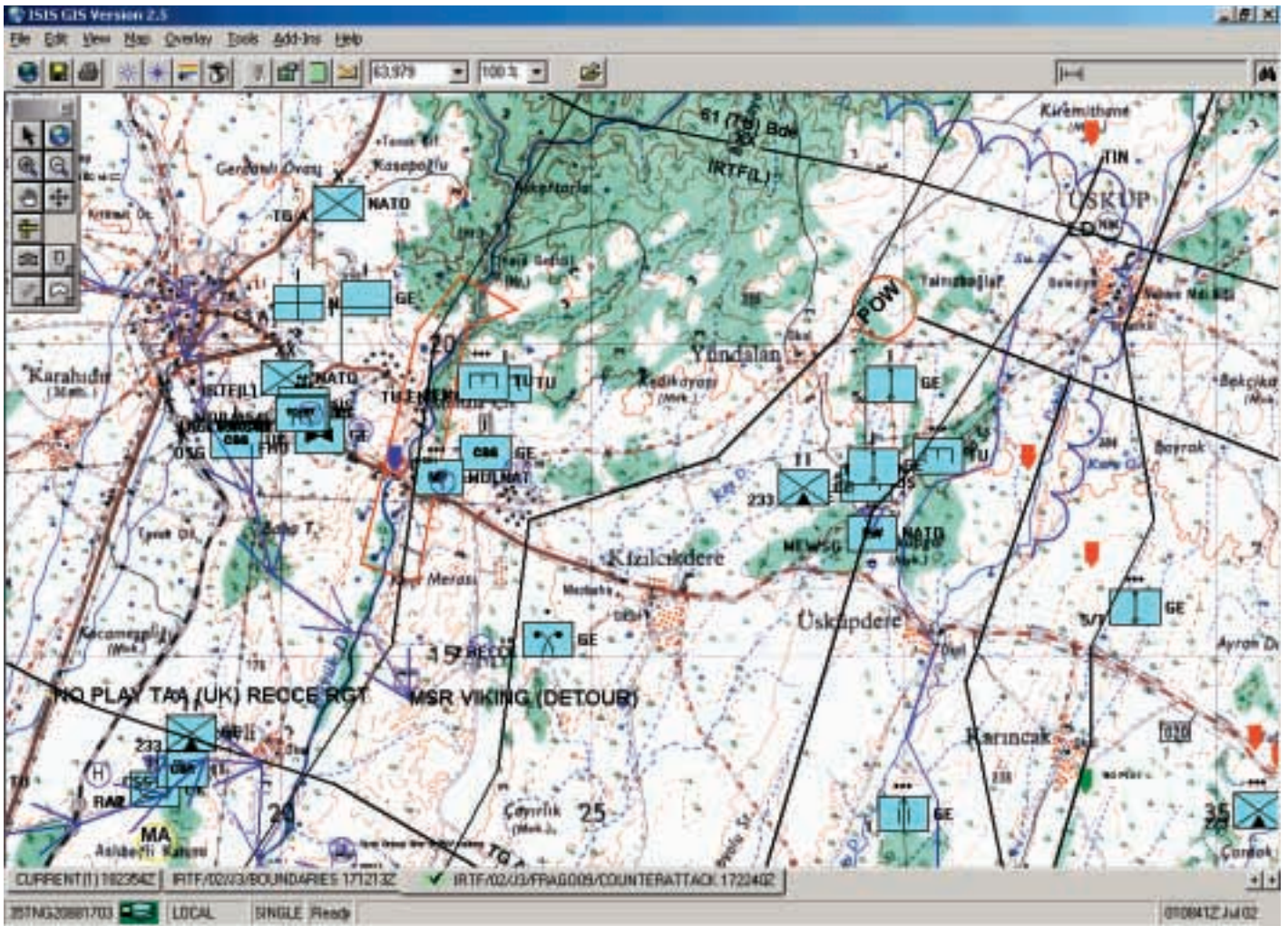
Verder is het inherente voordeel van een kleinere commandopost dat er minder mensen werken. Het functioneren van een staf wordt daardoor overzichtelijker. Hierdoor worden omissies sneller duidelijk, omdat men ziet dat problemen blijven liggen.

Ook is onderkend dat het verspreiden van een bevel enkel via

TMS/ISIS vanuit de Divisie/Task-Group naar de bataljons niet werkt. Persoonlijk contact tussen commandanten blijft essentieel. Alleen hierdoor kan men gestalte geven aan de "wilsoverdracht" en uit het non-verbale gedrag opmaken of de opdracht wel of niet begrepen is. Voor dit menselijke contact zorgt de Task-Group-commander. In plaats van alle bataljonscommandanten naar de brigadecommandopost te halen voor een bevelsuitgifte, gaat bij de IRTF(L) de Task-Group-commander naar de bataljons. Hiervoor heeft hij een helikopter ter beschikking en een gepantserd voertuig. Als hij bij de bataljons is dan heeft hij op de ISIS-beeldschermen bij het bataljon weer dezelfde informatie tot zijn beschikking als op het divisiehoofdkwartier. Hierdoor is de Task-Group-commander vrij in beweging zonder informatie te missen. Bovendien winnen de bataljonscommandanten tijd en kunnen zij meer bij hun eenheid zijn.

Network Centric Warfare

Een van de basisdocumenten voor de digitalisatie van de US-Army is de studie "Network Centric Warfare". De kern van Network Centric Warfare is dat iedereen in hetzelfde netwerk zit en kan beschikken over dezelfde informatie. Men heeft daarmee een "Common Operational Picture". Verder gaat het uit van capabele ondercommandanten die meedenken met de hogere doelstellingen (commanders intent) en daarnaar zelfstandig weten te handelen. Verschillende in dit boek voorspelde effecten deden zich daadwerkelijk voor tijdens de oefeningen.

Een ongefilterd COP (Common Operational Picture) met daarop zichtbaar de eenheden van verschillende niveaus die in dit deel van het vak optreden.

De bataljons en compagnieën plaatsen zelf hun icons (tactische eenheden) op het beeldscherm en daarmee in de gemeenschappelijke database. De icons worden daarmee voor iedereen in het netwerk zichtbaar. De divisiestaf had in de praktijk een filtering aangebracht waardoor enkel het bataljonsniveau en hoger werd afgebeeld. Indien nodig kon echter worden ingezoomd.

We behandelen hiervan de "focus op de current-situatie", een beter onderling begrip, de reductie van het radioverkeer, parallelle planning, de verschuiving van informatiestromen, micro-management en de versnelling van de commandovoering. We beginnen met de focus op current-situatie. Omdat de divisiestaf (JOC) beschikt over een near-realtime overzicht van de tactische toestand kunnen ze veel meer op partiële bijsturing vertrouwen waarvoor de current-situatie bepalend is. De IRTF(L) wordt daardoor "Event Driven". De hele divisie kan met alle niveaus snel inspelen op kansen en bedreigingen die zich voordoen, in tegenstelling tot de divisiestaf die gedwongen is om gedetailleerde plannen uit te werken en ten tijde van de uitvoering al weer deels achterhaald zijn. Het motto wordt dan ook, om met generaal Patton te spreken: "Better a good decision applied with vigor now, than a better one applied ten minutes later".

De taalproblemen die binnen de oude AMF(L) voor veel moeilijkheden in de commandovoering zorgden zijn vrijwel opgelost. Vooral over de radio verstond en begreep men elkaar vaak niet. De begripsverwarring van - "Here Charlie: please repeat".... "Here Delta: Yes, I retreat" - is exemplarisch. Maar sinds de invoering van ISIS en TMS is de commandovoering enorm verbeterd omdat locatiemeldingen al zichtbaar zijn op ISIS en niet meer via de radio hoeven te worden doorgegeven. Verder geldt

dat gebrekkig Engels beter is te lezen dan te verstaan, waardoor veel van TMS gebruik wordt gemaakt.

De (spraak) radio wordt dus nog maar beperkt gebruikt. Dit heeft als bijkomend effect dat het merkwaardig stil is in de commandopost, zelfs op het hoogtepunt van het gevecht. Hierdoor gaat een zekere "sense of urgency" verloren. Normaal kan men uit de hectische situatie en het rumoer van binnenkomende radiobERICHTEN afleiden of het "spannend" is of niet. Nu werkt de staf rustig door.

Ook ontstonden er allerlei ad-hoc werkverbanden binnen de divisie welke mede het gevolg waren van parallelle planning. Omdat de lagere niveaus direct met de divisie kunnen meekijken en plannen ontstaan allerlei ad-hoc werkverbanden die hun werkzaamheden op elkaar afstemden. Zo waren er een askgroup S-3 en een divisie vuursteunofficier die samen met een bataljonscommandant vanaf een andere locatie ad-hoc divisie-assets voor een bataljonsaanval aan het plannen waren. Omdat iedereen hetzelfde beeld voor zich had kostte die afstemming slechts vijf minuten.

Verder is er een nieuw informatieparadigma: een verschuiving van "Infopush" naar "Infopull". Voor de ISIS geldt dat informatie (plan-oleaten en current situatie-overzichten) niet meer worden

gebracht (infopush) maar moet worden gehaald (infopull). De proceseigenaar bepaalt dus zelf welke informatie hij voor zijn besluitvormingsproces nodig heeft. Hij kan dit immers ook als beste bepalen! Binnen de IRTF(L) is een structuur opgezet waarin diverse functionarissen de opdracht hebben om eigen informatie generiek beschikbaar te stellen. Andere functionarissen kunnen dan voor hun proces de informatie bij andere functionarissen zoeken. Het feit dat men ongevraagd informatie alvast ter beschikking moet stellen voor onbekende afnemers en anderzijds niet moet wachten op informatie maar hier zelf naar op zoek moet gaan, vergt nog enige gewenning. Om ordening in de aangeboden informatie aan te brengen heeft IRTF(L) onderkent dat er behoefte bestaat aan een nieuw soort functionarissen: de eerder vermelde "informatiemanager".

Voor e-mail (TMS) geldt nog "infopush". Veel meldingen en berichten worden nog (ongevraagd) naar anderen gestuurd waardoor sommige (belangrijke) sleutelfunctionarissen te maken kunnen krijgen met "informationoverload". Dit gold vooral voor de bataljons, waar maar drie laptops voor TMS beschikbaar waren en dus alle mail voor die bataljons slechts op die drie laptops uitgelezen kon worden. Bij gebruik van meer laptops kan de e-mail veel selectiever worden verstuurd en de "informationoverload" worden beperkt. Bovendien worden oplossingen gezocht in het maken van websites per sectie waardoor het infopull-principe kan worden gerealiseerd. De S-2 Intelligence Summary zou dan opgezocht kunnen worden op het moment dat daar behoefte aan is, in plaats van ongevraagd als bijlage versturen in een e-mail zoals momenteel geschiedt.

Een ander verschijnsel, micromanagement, deed zich niet voor. Ondanks het feit dat het JOC de mogelijkheid bezat om op de kaart in te zoomen tot op pelotons/groeps niveau, weerstond deze de verleiding en gaf zich niet over tot het aansturen van pelotons en andere vormen van micromanagement. Dit wijst op taakvolwassenheid van de staf die zichzelf weet te beperken tot enkel de voor hen relevante informatie.

Als gevolg van de invoering van ISIS en TMS is de commandovoering van de IRTF(L) drastisch versneld ten opzichte van de oude AMF(L). Ondercommandanten beschikken veel sneller dan vroeger over relevante informatie en kunnen anticiperen op bevelen die komen gaan. Dit bleek o.a. uit de ervaringen van de commandant van het Britse verkenningsregiment die stelde dat hij "dankzij ISIS zes uur sneller kon starten met het uitvoeren van zijn opdracht".

BEMERKINGEN:

Men zou op grond van deze trial de conclusie kunnen trekken dat men een bevelsniveau weg zou kunnen strepen. Dit is niet het geval. Ook binnen de IRTF(L) blijft zoals vermeld het brigadeniveau gehandhaafd maar is zij wel veel kleiner van omvang en zit zij op een fysiek andere plaats.

Ondanks het feit dat het IRTF(L) C2-concept blijkt te werken is het concept niet direct voor de KL toepasbaar. Zoals nu voorzien blijft in de KL het zelfstandige brigadeniveau nodig voor een mogelijke Peace-Enforcing inzet.

Voor gebruik op een high-intensity gevechtsveld is het werken met één centrale divisiecommandopost zoals de IRTF(L) wellicht te kwetsbaar. Het geografisch spreiden van knooppunten is dan noodzakelijk. Met behulp van moderne C2-systemen en het NCW-concept kan men kleinere commandoposten spreiden op het gevechtsveld die samen in het netwerk zitten en samen een zelfde Common Operational Picture hebben. Men kan dan toch virtueel samenwerken hoewel de voordelen van het elkaar zien en kunnen spreken deels verloren zullen gaan.

Verder bleken de koppelingen met de niet-digitale buitenwereld een probleem te zijn. Zolang higher-control en flank-control (lees:

niet gedigitaliseerde neveneenheden) nog niet beschikken over ISIS, zullen ze blijven aankomen met - en vragen om - gewone plastic oleaten. Het handmatig overzetten van plastic oleaten in ISIS blijkt een behoorlijke en onnodige werklast te zijn. Dit betekent dat binnen een commandovoeringsketen iedereen in het netwerk dient te zitten. Hier dient dan ook naar gestreefd te worden. Immers, de meerwaarde van een netwerk neemt toe naar mate er meer mensen in het netwerk zitten. Echter, binnen de realiteit van vandaag, te zien als een overgangperiode, is de eis gerechtvaardigd dat elke vorm van elektronische informatie ook in analoge/fysieke vorm aan andere eenheden moet kunnen worden aangeboden.

De beloofde tactische satellietgrondstations voor het IRTF(L) experiment zijn helaas nooit werkelijkheid geworden. De bataljons waren door de vervangende straalzender verbindingen (Autoko) slechts in beperkte mate mobiel. Daarom is tijdens de test eigenlijk enkel het C2-concept getest. Wanneer we het concept doorvoeren en operationeel maken dan moeten er mobiele oplossingen gevonden worden voor de verbindingen. In Nederland wordt hieraan gewerkt binnen het TITAN-project.

CONCLUSIES:

Het IRTF(L) experiment heeft aangetoond dat een kleine commandopost met moderne C2-systemen een grotere span-of-control kan hebben en een sneller commandovoeringsproces kan doorlopen. Bovendien kan er een significante reductie van het stafpersoneel plaatsvinden in het operatiegebied.

Het concept lijkt veelbelovend vooral ook omdat het eindresultaat bijna equivalent was aan de prestaties van een normale divisiecommandopost. Dit is een bijzondere prestatie voor een multi-nationale eenheid met nauwelijks een volwaardige interne training. De algemene conclusie van het NAVO CDE-team is dat het concept geschikt is voor deelname aan een Crisis Response Operatie. Voor een high-intensity conflict zijn aanpassingen noodzakelijk, vooral in de vorm van meer vast personeel. De IRTF(L) is een zeer bijzonder experiment geweest, mogelijk gemaakt door een modern C2-systeem. Door dit C2-systeem zijn de procedures binnen de gehele divisie veranderd en versneld. Maar binnen de IRTF(L) is ook aandacht voor het menselijke aspect. Met name de informele aspecten van commandovoering zijn bepaald door een andere inrichting van de organisatie. Hierdoor is een bijzonder C2-concept ontstaan en is het geheel een bijzondere leerschool en testomgeving geweest voor de producten die het C2SC maakt.

Het beste bewijs dat het werken met moderne C2-systemen voordelen biedt is het feit dat Commandant AMF(L) aan SHAPPE het verzoek heeft gedaan om na de trialperiode te kunnen blijven werken met ISIS. AMF(L) wil niet meer terugvallen op de oude manier van commandovoering. ■

Over de auteurs: Maj P. de Ruiters was projectofficier IRTF(L) op het C2SC en is thans werkzaam op de sectie CG5 Plans van het 1(GE/NL)Corps Maj P. Soldaat was belast met 'information-management' tijdens de IRTF(L) en is werkzaam op het C2SC.

